

KOMUNIKAT PRASOWY nr 100/23

Luksemburg, 15 czerwca 2023 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-411/22 | Thermalhotel Fontana

Swobodny przepływ pracowników stoi na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego uzależniającemu przyznanie rekompensaty z tytułu nałożenia środka w postaci izolacji od warunku, by taki środek został zarządzony przez organy administracyjne tego państwa

Takie uregulowanie może wprowadzać pośrednią dyskryminację pracowników migrujących

Pod koniec 2020 r. szereg pracowników austriackiego hotelu Thermalhotel Fontana zostało poddanych przesiewowym badaniom na Covid-19. Pozytywne rezultaty tych badań hotel zgłosił właściwemu austriackiemu organowi sanitarnemu. Niektórzy z odnośnych pracowników mieli miejsce zamieszkania w Słowenii i na Węgrzech. W związku z tym austriacki organ sanitarny nie zastosował wobec nich środka w postaci izolacji zgodnie z właściwą ustawą austriacką (EpiG¹), lecz poinformował właściwe organy węgierskie i słoweńskie. Organy te zarządziły wobec wspomnianych pracowników, na podstawie prawa każdego z tych państw, środki w postaci izolacji w warunkach domowych. W okresach izolacji Thermalhotel Fontana dalej wypłacał rzeszonym pracownikom wynagrodzenie zgodnie z austriackim prawem pracy. Uznawszy, że w związku z wypłacaniem tego wynagrodzenia wstąpił on w prawa tych pracowników do otrzymania rekompensaty, hotel wystąpił na podstawie EpiG do właściwego austriackiego organu administracyjnego o wypłatę rekompensaty za utratę przez swoich pracowników zarobków we wspomnianych okresach. Organ administracyjny oddalił te wnioski.

Wniesione na te decyzje skargi także zostały oddalone jako bezzasadne. Sąd uznał, że jedynie decyzje oparte na środku administracyjnym zastosowanym na podstawie EpiG i skutkujące utratą zarobków przez pracowników powodowały powstanie prawa do rekompensaty.

Austriacki trybunał administracyjny postanowił zawiesić postępowanie w oczekiwaniu na to, że Trybunał wypowie się w kwestii tego, czy rekompensata przyznana pracownikom w okresie ich izolacji stanowi „świadczanie z tytułu choroby” w rozumieniu rozporządzenia w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego² i czy w konsekwencji wchodzi ona w zakres stosowania tego rozporządzenia. Gdyby tak było, sąd odsyłający uważa, że zgodnie z przepisami tego rozporządzenia organy austriackie byłyby zobowiązane do uwzględnienia decyzji o poddaniu izolacji wydanych przez organy innych państw członkowskich, tak jak gdyby zostały one wydane przez organ krajowy.

Gdyby na pytanie pierwsze należało jednak odpowiedzieć w sposób przeczący, **sąd odsyłający zwrócił się z pytaniem, czy zasada swobodnego przepływu pracowników, odzwierciedlona w art. 45 TFUE i art. 7**

¹ Epidemiegesetz (ustawa o epidemiach).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 2004, L 166, s. 1; sprostowania: Dz.U. 2013, L 188, s. 10; Dz.U. 2020, L 338, s. 18).

rozporządzenia nr 492/2011³, stoi na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które uzależnia przyznanie rekompensaty od warunku, by środek w postaci izolacji został zarządzony przez to państwo członkowskie.

Trybunał odpowiedział na pytanie pierwsze przecząco. W jego ocenie rozporządzenie w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ma zastosowanie do świadczeń, które są przyznawane, po pierwsze, bez jakiegokolwiek indywidualnej oceny potrzeb osobistych uprawnionego, w oparciu o sytuację określoną prawnie, oraz, po drugie, do świadczeń, które dotyczą jednego z rodzajów ryzyka wyraźnie wymienionych w art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 883/2004. Trybunał stwierdził następnie, że druga z tych przesłanek nie jest w tym wypadku spełniona. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem **głównym celem „świadczeń z tytułu choroby” w rozumieniu tego przepisu jest wyleczenie pacjenta**⁴. Nie jest tak jednak w przypadku rekompensaty takiej jak przewidziana w EpiG, ponieważ dla otrzymania tego rodzaju rekompensaty nie ma znaczenia, czy osoba objęta środkiem w postaci izolacji rzeczywiście jest chora. **Taka izolacja zostaje zarządzona nie w celu wyleczenia danej osoby, lecz w celu ochrony ludności przed zakażeniem przez tę osobę.**

Co się tyczy pytania drugiego, Trybunał odpowiedział na nie w sposób twierdzący, przypominając, że zasada swobodnego przepływu pracowników oznacza zniesienie, w zakresie zatrudnienia, wynagrodzenia i innych warunków pracy, wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową. W konsekwencji pracownik będący obywatelem państwa członkowskiego korzysta na terytorium innych państw członkowskich z takich samych przywilejów socjalnych i podatkowych jak pracownicy krajowi. Wynika to z utrwalonego orzecznictwa, na podstawie którego **przepis prawa krajowego należy uznać za pośrednio dyskryminujący, gdy może on dotyczyć bardziej pracowników będących obywatelami innych państw członkowskich niż pracowników krajowych i w ten sposób stawiać tych pierwszych w gorszej sytuacji**⁵. Przewidziana w EpiG rekompensata przyznawana jest wyłącznie osobom poddanym izolacji na podstawie tej ustawy w następstwie działania krajowych organów sanitarnych, a zatem wyłącznie osobom zamieszkającym na terytorium Austrii. **Wobec tego rekompensata ta jest pośrednio związana z warunkiem zamieszkiwania na terytorium Austrii, co w większym stopniu dotyka pracowników migrujących i stanowi zatem dyskryminację pośrednią.**

Jeżeli chodzi o istnienie obiektywnego uzasadnienia dla takiego uregulowania, Trybunał stwierdził, że zastosowanie środków przewidujących obowiązek izolacji i wprowadzenie rekompensaty w celu zachęcenia do ich przestrzegania pozostaje w interesie zdrowia publicznego, ze względu na który dopuszczalne jest ograniczenie swobodnego przepływu pracowników. **Jednakże rekompensata wyłącznie dla osób poddanych izolacji na podstawie przepisów krajowych, z wyłączeniem w szczególności pracowników migrujących poddanych izolacji na podstawie środków sanitarnych obowiązujących w państwie członkowskim ich miejsca zamieszkania, nie wydaje się odpowiednia dla osiągnięcia tego celu.** Rekompensata dla takich pracowników migrujących mogłaby także w równym stopniu zachęcać tych ostatnich do przestrzegania narzuconej im izolacji, i to w interesie zdrowia publicznego.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii (Dz.U. 2011, L 141, s. 1).

⁴ Wyrok z dnia 15 lipca 2021 r., A (Publiczna opieka zdrowotna), [C-535/19](#) (zobacz także komunikat prasowy nr [136/21](#)).

⁵ Wyrok z dnia 8 grudnia 2022 r., Caisse nationale d'assurance pension, [C-731/21](#) (zobacz także komunikat prasowy nr [199/22](#)).

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „Europe by Satellite” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

